

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Monika Koba

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi R.

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przy uczestnictwie M. G., G. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P., R. W. i Gminy B. następczyni prawnej C. W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty

w postępowaniu nakazowym wydanego przez Sąd Okręgowy w K.

z dnia 6 lipca 2012 r., sygn. akt I Nc (...)

z powództwa M. G.

przeciwko G. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P., R. Spółce z

ograniczoną odpowiedzialnością w W., R. W. i C. W.,

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 stycznia 2019 r.,

zażalenia strony pozwanej R.

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 18 listopada 2014 r., sygn. akt I WSC (...),

**oddala zażalenie.**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 listopada Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę pozwanej R. sp. z o.o. w W. o stwierdzenie niezgodności z prawem nakazu zapłaty z dnia 6 lipca 2012 r., jako przyczynę wskazując nieuiszczenie w terminie siedmiu dni opłaty od tej skargi. Sąd Okręgowy ustalił, że wezwanie do opłacenia skargi zostało doręczone skarżącemu w dniu 5 listopada 2014 r.

W zażaleniu na to postanowienie skarżąca zarzuciła naruszenie art. 133 § 3 w zw. z art. 94 § 2 k.p.c., polegające na niewłaściwym doręczeniu mu postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 31 października 2014 r., utrzymującego w mocy postanowienie referendarza sądowego z dnia 17 września 2014 r., oddalające wniosek skarżącej o zwolnienie jej do kosztów sądowych.

Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Argumentacja skarżącej R. opiera się na twierdzeniu, że nie zostało jej skutecznie doręczone postanowienie, którego otrzymanie zapoczątkowywało bieg terminu do uiszczenia opłaty od skargi, wobec czego termin ten nie mógł upłynąć, ponieważ nie rozpoczął biegu. Nieprawidłowość doręczenia była – zdaniem skarżącej – skutkiem skierowania postanowienia bezpośrednio do niej zamiast do jej ówczesnego pełnomocnika - adw. K. S. Wprawdzie skarżąca wypowiedziała pełnomocniczce umowę o obsługę prawną oświadczeniem z dnia 29 lipca 2014 r. ze skutkiem na dzień 31 października 2014 r., jednak uważa, że adw. K. S. była zobowiązana na podstawie art. 94 § 2 k.p.c. reprezentować ją jeszcze przez kolejne dwa tygodnie, do dnia 14 listopada 2014 r.

Stanowisko skarżącej nie jest uzasadnione. Skoro, czego pozwana nie kwestionuje, to ona wypowiedziała pełnomocnictwo adw. K. S. ze skutkiem na dzień ostatniego października 2014 r., to zastosowanie znajduje art. 94 § 1 k.p.c., nie zaś § 2 tego przepisu, który odnosi się do wypadku, kiedy pełnomocnictwo wypowiedział adwokat. W konsekwencji wypowiedzenie pełnomocnictwa odniosło skutek od dnia upływu terminu wypowiedzenia w wyniku poinformowania o tym sądu przez adw. K. S. w piśmie z dnia 27 listopada 2014 r. W rezultacie doręczenie odpisu postanowienia odmawiającego zwolnienia od kosztów i wezwania do uiszczenia opłaty, dokonane bezpośrednio skarżącej w dniu 5 listopada 2014 r. było prawidłowe i w pełni skuteczne. Nieuiszczenie w terminie opłaty od skargi stanowiło uzasadnioną podstawę jej odrzucenia przez Sąd Okręgowy na podstawie art. 424<sup>6</sup> § 3 k.p.c. Zażalenie nie mogło więc zostać uwzględnione i podlegało oddaleniu na podstawie art. 394<sup>1</sup> § 3 w zw. z art. 398<sup>14</sup> k.p.c.

aj